

זהמת הגוף. מי הוא זהמת הגוף? זה אלו החטאים שנעשו על ידי יציר הארץ שנקרו מזוהם מנייל. אמר רבי יוסי, שניינו, ונמן אהרן על שני הטעירים גורלוות, אם כך, בכוד היה של העזazel, ראיים עבד שזרק גורלוות עם רבונו?!

דרך העולם שעבד אינו נוטל אלא מה שפthon לו רבונו. אבל משום ששם כל מזון ביום זהה על מלשנות, וכדי שלא יהיה לו פתחון פה, בגורל היה הוא עולה בו נוגנים לו חלק בזה.

ונגרל היה מעצמו והוא שעולה בו. שאמר רבי יהודה אמר רבי יצחק, דבר עליון מכאןנו בגורל. בגורל של יהושע כחוב בו, כאמור עלי פי הגורל, על פי הגורל וראי, שהוא אמר: זה חלקו של יהודה, זה של בנימין וכוכו, וכן כלם. אף כאן, פיו שפהן שם ידרין, אומנם הגורלוות מדרגים וועלם ביד הכהן (oulosים הנורלות ביד הכהן) הם מדרגים מירדי) ושוררים במקומם. וזה שפטותם, והשעיר אשר עליה עליו הגורל, עליה עליו וראי.

ולא זה בלבדו, אלא בכלל פעוט שמן המלשין וגנטנת לו רשות, אריכים לשים כנגדו במה שיתעסק יעצוב אותה ישראל. ביום הנה מזון המלשין לרجل את הארץ. וזה שפטותם (איוב א) ויאמר ה' אל השטן מאין פבאו. וחרי שניינו, משוט בארץ, מה זה? אלא זה המלשין הגדול מקטרגם של ישראל.

וחרי התעוררו החברים, (שודאי) באותה שעה שהי ישראלי מוננים לעבר בים ולהפרע מן המקרים, אמר: אני עברתי בארץ הקדשה, וראיתי שאלת לא

ゾהמא (רכסף) דגופשא, ונטיל זוהמא דגופא. מאן הוא זוהמא דגופא. דא איןון חוביין דאתעבידי על ידי דיאיר הארץ, דאקרי מזוהם מנול.

אמר רבי יוסי, תנן (ויקא ט) ונמן אהרן על שני הטעירים גורלוות, אי כי יקרה הוא דעתוזל, חמיתון עבדא דשבדי עבדין במאריה, ארחהיה דעלמא דעבדא לא נטיל אלא מה דיהיב ליה מאריה. אבל, בגין דסמא"ל זמין hei יומא בדלאו, ובגין דלא יהא ליה פטרא (ס"א בהאי ערבא הוא סלקא ביה) ייהיב ליה חולקא בהאי.

יהאי עבדא מגירמיה הוא דסליך ביה, דאמר רבי יהודה אמר רבי יצחק, מלה עלה אשכחנא בעבדא. עבדא דיהושע, כתיב ביה, (במדבר כ) על פי הגורל, על פי הגורל וראי, דאיهو אמר דא חולקא דיהודה, דא דבנימין וכי, וכן כלחו. אורח הקא, בגין דבחנה שניידוי, בגין עבדין מדרגלי וסלקין בידא דבחנה, (ס"א וסלקו ערבי בירא רבחנה, איננו פרדי טו ידי) ושארן באתריה. הדא הוא דכתיב, והשעיר אשר עליה עליו הגורל, עליה עליו וראי.

ולא דא בלחוודי, אלא בכלל זמאנא דדלתורא זמין, ואתייהיב ליה רשותא, בעינן לשוואה לקבליה במה דיתעסק, ושביק לון לישראל. בהאי יומא דלתורא זמין לאלא ארעה. הדא הוא דכתיב, (איוב א) ויאמר יי' אל השטן מאין פבאו. והא תנין, משוט בארץ, מאוי הוא. אלא hei הא דلتורא רבא מקטרגא דישראל.

זהו אתערוי חבריא, (שודאי) בההי שעתה דהו זמניין ישראל למעבר ימוא, ולאתperfua ממזראי, אמר, אנא אעברנא בארא קדיישא, וחמיינא דלא אתחזון אלין